

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

شبکه یاری کودکان کار
فرستنده: فرح نوتاش
۲۱ نومبر ۲۰۲۰

بیانیه شبکه یاری کودکان کار

به مناسبت روز جهانی پیشگیری از کودک آزاری

تاریخ انتشار: ۱۹ نومبر ماه ۲۰ مطابق جمعه ۳۰ آبان [عقرب] ۱۳۹۹

در پایان یک بار دیگر خشونت های بی پایان علیه کودکان کار را محکوم کرده و نقش متولیان دولتی و مسئولین حکومتی را به اتخاذ شرایطی برای تأمین امنیت و محافظت از همه کودکان و همچنین ایجاد شرایط برابر برای امکان زندگی و تحصیل و برخوردی از حد اقل های رفاه و آسایش و آرامش برای همه کودکان عزیز کشورمان را فارغ از جنسیت و ملیت یاد آور می شویم...

شبکه یاری
کودکان کار

کودکان کار بی پناه تر از همیشه در روزهای اخیر شاهد انتشار کلیپی از رفتار بیمارگونه افراد آزار رسان با کودکان کار بوده ایم که قلب همه ما را به درد آورده است. متأسفانه قبح هر گونه آزار و خشونت علیه کودکان کار از بین رفته و آنها بیش از پیش قربانی آزار می شوند، یک بار به خوردن "گل" مجبورشان کردند و بار دیگر آنان را در سطل زباله ای که نان خود و خانواده را در آن می جستند پرت کرده اند تا بساط تفریح و عیش عده ای فراهم شود و اکنون هم آزار جنسی کودکان در ملا عام را شاهد هستیم. رفتاری هائی از این دست به همراه افزایش جرم و جنایت و اعتیاد و طلاق و... زنگ خطری برای همه ما باید باشد.

این که بر اساس اعلام مؤسسه گالوپ کشور ایران عصبانی ترین مردم جهان را دارد و ثبت روزانه ۱۶۰۰ مورد نزاع منجر به ضرب و جرح در پزشکی قانونی (در آمار سال ۹۶) و یا اعلام آمار افزایشی کودک آزاری در جامعه و... اخباری بسیار نگران کننده است و باید هشدار جدی برای سیاست‌گذاران و تصمیم‌سازان و متولیان امور باشد. در این میان کودکان کار همواره آسیب پذیرترین قشر جامعه در مقابل هرگونه خشونت و سوء استفاده و آزارهای جسمی و جنسی بوده اند که متأسفانه این موضوع در سال های اخیر به صورت عریان تر خود را نشان می دهد. شبکه یاری کودکان کار متشکل از دهها سازمان مردم نهاد حامی کودکان در آستانه روز جهانی پیشگیری از کودک آزاری ضمن ابراز تأسف و تأثر از تشدید خشونت و آزار بر تن و جان نحیف و عزیز کودکان کار موارد زیر را به استحضار می رساند:

۱- آنچه تا کنون از کلیپ های آزار کودکان کار منتشر شد، افشاگری آن به خاطر گسترش فضای مجازی و از اقسام آشکار اشتغال کودکان بوده است. هیچ گونه آماری از تعداد کودکان کار در اقسام پنهان آن موجود نیست، بررسی های ما نشان می دهد که این کودکان در کارگاههای زیر زمینی و مخوف به بدترین وجه استثمار می شوند، شرایط کار از لحاظ ایمنی کار و سلامتی جسمی بسیار نگران کننده است، ساعات کار طولانی داشته و دستمزد اندک دریافت می کنند، آزارهای جسمی و جنسی را متحمل می شوند و بسیاری از آنان توان بازگویی آزارها را ندارند.

۲- در مجلس ششم قانون ضد حقوق کودکی به تصویب رسید که بر اساس آن کارگاههای زیر ۱۰ نفر از شمول قانون کار خارج شد و این در حالی است که اغلب کودکان در کارگاههای زیر ده نفر به کار گمارده می شوند و کارگاههای خانگی هم بیش از ۵۰ سال است که از شمول قانون کار خارج است. تأسف بارتر آن است که از مجلس ششم تا کنون گویا نمایندگان ادوار مختلف مجلس دغدغه ای برای بررسی وضعیت کودکان کار و حذف این مصوبه نداشته اند.

۳- انتشار وسیع کلیپ اخیر نباید مجوزی برای تداوم جمع آوری کور و بی هدف کودکان خیابانی به بهانه جلوگیری از آزار آنها باشد چرا که حضور پر شمار کودکان کار در سطح خیابان های تقریباً تمام شهر های ایران گویای شکست بیش از ۳۰ طرح دولتی تحت عناوین مختلف "ساماندهی کودکان خیابانی" با صرف بودجه های هنگفت بوده است و این بار تفاوت آن با دفعات قبل شاید این است که اجرای این طرح را به مقاطعه کار و پیمان کار "ساماندهی" واگذار کرده اند که البته واگذاری یک مسأله مهم اجتماعی به پیمانکاری جای تأمل و پرسش فراوان است. تمام بررسی های کارشناسان ما نشان می دهد پس از هر بار اجرای طرح های جمع آوری، کودکان به سمت اشتغال پنهان و مخوف تر رانده می شوند. کارگاههایی که متولیان امور هیچ گاه تمایلی به چراغ انداختن به آنها را نداشته اند، برآستی آیا این غفلت ۲۰ ساله کمی عجیب نیست؟؟

۴- بارها اعلام کرده ایم که کار کودکان محصول عوامل مختلفی است که در طی آن فقراء در نبود توزیع عادلانه ثروت به حاشیه رانده شده و از دانش و منزلت و حد اقل های رفاه محروم مانده اند و به گفته جامعه شناسان در طی سال های اخیر این بی عدالتی فراگیر منجر به "حذف طبقه اجتماعی فقراء" و سوق دادن آنان به حاشیه شده است. این طبقه به حاشیه رانده شده ای که حالا فقط برای بقای خود تلاش می کند، به اشتغال غیررسمی روی می آورند که در این فرایند، بخش مهمی از تأمین معاش خانواده بر شانه های نحیف کودکان سنگینی می کند. و البته که خانواده های مهاجران (عمدتاً از افغانستان) نیز به دلیل فقدان هر گونه حمایت های اثربخش حد اقلی دولت همواره به چنین سرنوشتی دچار هستند.

۵- برابر مفاد پیمان نامه جهانی حقوق کودک که کشور ما از سال ۷۳ متعهد به اجرای آن است و اصل سی ام قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، آموزش و تحصیل رایگان و اجباری و با کیفیت حق همه کودکان است، چنانچه دولت

خود را مسئول آموزش اجباری همه کودکان بدون توجه به طبقه اجتماعی و ملیت و جنسیت بدانند و شرایط حد اقلی تحصیل را برای همگان فراهم کند، طبعاً از حضور کودکان در کارگاههای زیر زمینی و خیابانی به نحو چشمگیری کاسته شده و در آن صورت آزارهای دلخراش پیدا و پنهان کودکان بی پناه نیز کمتر خواهد شد.

۶- ما دلجوئی از کودکان آزار دیده و دستگیری و حتی مجازات آزار رسانان به آنها را راه حل نهائی خشونت و آزار رو به افزایش علیه کودکان نمی دانیم و اعتقاد داریم باید به ریشه های رواج خشونت از رأس تا ذیل جامعه پرداخته شود، بدیهی است با روانکاو و پی گیری گذشته همه این افراد کودک آزار مشخص خواهد شد که چه تعداد از این افراد مانند "بیجه"، آزارگر معروف کودکان، خود در مراحل مختلف زندگی قربانی یکی از اقسام مختلف آزار جنسی و خشونت و تبعیض و... بوده اند.

در پایان یک بار دیگر خشونت های بی پایان علیه کودکان کار را محکوم کرده و نقش متولیان دولتی و مسئولین حکومتی را به اتخاذ شرایطی برای تأمین امنیت و محافظت از همه کودکان و همچنین ایجاد شرایط برابر برای امکان زندگی و تحصیل و برخوردای از حد اقل های رفاه و آسایش و آرامش برای همه کودکان عزیز کشورمان را فارغ از جنسیت و ملیت یاد آور می شویم.

شبکه یاری کودکان کار

<http://www.lajvar.se/1399/08/30/105691/>